

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoCsp/14/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119263960
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6119263960.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža, v spore žalobcu Y. banka T., a. s., so sídlom v O., X. XX, S.: XX XXX XXX, proti žalovanému J. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. P., I. XXXX/XX, o zaplatenie 2.132,15 EUR s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 13Csp/46/2019-81 zo dňa 10. 12. 2019 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a rozhodol o trovách konania z r u š u j e a vec vracia na ďalšie konanie (výroky II. a III.).
Vo zvyšku zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý (výrok I.).

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.132,15 EUR spolu s kapitalizovaným úrokom vyčísleným v sume 72,08 EUR, úrokom z omeškania vyčísleným v sume 2,49 EUR a ďalej s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.208,53 EUR od 26. 03. 2019 do 01. 04. 2019 a zo sumy 2.132,15 EUR od 02. 04. 2019 do zaplatenia, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Zamietol žalobu v časti zmluvného úroku 12 % ročne, uplatneného zo sumy 2.208,53 EUR od 26. 03. 2019 do 01. 04. 2019 a zo sumy 2.132,15 EUR od 02. 04. 2019 do zaplatenia a v časti, ktorou žalobca uplatnil 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 72,08 EUR od 26. 03. 2019 do zaplatenia (II. výrok).

2. Okresný súd mal preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver 3.000 EUR na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 13. 01. 2016 (ďalej len „úverová zmluva“), s fixnou úrokovou sadzbou 12 % ročne, s uvedením RPMN 13,92 %, priemernou RPMN 15,55 %, odplaty 15 % a úroku z omeškania 5 % ročne, ktorý sa dlžník zaviazal vrátiť v pravidelných, 96 mesačných anuitných splátkach po 48,68 EUR, splatných k 20. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky 20. 01. 2016 a s konečnou splatnosťou úveru 20. 12. 2023. Celková čiastka úveru, ktorú mal žalovaný zaplatiť, bola v úverovej zmluve uvedená v sume 4.763,28 EUR.

3.1. Z prehľadu splácania dlžníka vyplývajú úhrady vo výške 1.724,82 EUR, z čoho žalobca započítal na úroky 933,35 EUR a na istinu 791,47 EUR. Žalobca podaním z 21. 11. 2018 opakovaně upozornil žalovaného na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 117,90 EUR do 26. 11. 2018 pod hrozbou zosplatnenia celého úveru. Keďže žalovaný dlh neuhradil, žalobca listom z 25. 03. 2019 vyhlásil predčasnú splatnosť úveru k 25. 03. 2019 a vyzval dlžníka na úhradu dlhu vo výške 2.360,80 EUR. Uvedené oznámenie bolo dlžníkovi doručené 03. 04. 2019. Čiastočné plnenie žalovaného 01. 04. 2019 započítal žalobca na istinu v sume 76,38 EUR, takže jeho dlh na istine zostával sume 2.132,15 EUR

3.2. Žalobca si uplatnil 12 % ročný úrok dohodnutý v zmluve a to kapitalizovaný do zosplatnenia úveru 25. 03. 2019 vo výške 72,08 EUR a ďalej po splatnosti úveru do zaplatenia. Ďalej uplatnil úrok z omeškania 5 % ročne z istiny, vrátane kapitalizovaného úroku z omeškania do zosplatnenia vo výške 2,49 EUR.

4. Podľa okresného súdu nebolo sporné uzavretie úverovej zmluvy a poskytnutie úveru vo výške 3.000 EUR, ani to, že ku dňu zosplatnenia úveru predstavoval dlh na istine 2.208,53 EUR, na vyčíslených úrokoch 72,08 EUR a úrokoch z omeškania 2,49 EUR a že dňa 01. 04. 2019 žalovaný uhradil sumu 76,38 EUR, ktorú žalobca započítal na istinu, na ktorú zostáva uhradiť sumu 2.132,15 EUR. Uvedené pohľadávky žalobcovi priznal spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po predčasnej splatnosti úveru.

5.1. Pokiaľ žalobca požadoval zmluvný 12 % úrok ročne aj po splatnosti úveru, okresný súd žalobu v tejto časti zamietol z dôvodu, že dlžník má povinnosť platiť úrok z omeškania, nie však už zmluvne dohodnuté úroky. Niet kogentnej úpravy, ktorá by dlžníkovi ukladala povinnosť platiť zmluvné úroky popri úroku z omeškania aj po splatnosti úveru.

5.2. Okresný súd zamietol žalobu aj v časti úroku z omeškania zo zmluvných úrokov od 26. 03. 2019 do zaplatenia z odôvodnením, že úrok predstavuje príslušenstvo pohľadávky, možnosť žiadať úrok sa vzťahuje na pohľadávku, ale nie na úroky tvoriace iba príslušenstvo pohľadávky. Zmluvné strany majú síce možnosť dohodnúť sa, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny, v prípade spotrebiteľských vzťahov je však nutné vyhodnotiť v prospech spotrebiteľa neplatnosť takejto dohody, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

6. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 497 Obchodného zákonníka, § 52, § 54, § 121 ods. 3, § 565, § 517 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 1, ods. 9 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Žalobcovi priznal náhradu trov podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v spore neúspešný len v nepatrnej časti.

7.1. Žalobca podal včas odvolanie v rozsahu zamietnutej časti žaloby. Poukázal na ustanovenia § 16 ods. 1 a § 13 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré ukladá spotrebiteľovi povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až do dňa splatenia istiny. Preto aj veriteľ musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvne dohodnuté úroky po zosplatnení. Úrok z úveru je nárok, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka ani prípadné zosplatnenie dlhu, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom nárok na úrok z úveru neovplyvňuje. Reštriktívne ustanovenie vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu by znamenalo, že porušenie zmluvy zo strany dlžníka sankcionuje veriteľa, ktorý prichádza o dohodnutý zmluvný úrok a zvýhodňuje dlžníka vo forme zníženia úroku na úroveň zákonného úroku z omeškania.

7.2. K nároku veriteľa na úrok z omeškania zo zmluvného úroku žalobca uviedol, že zmluvné úroky ku dňu zosplatnenia dlhu boli vyčíslené pevnou sumou, ktorá pripadá na časť anuitných splátok, pripadajúca na zmluvný úrok a táto sa ďalej po zosplatnení nenavýšuje. Ohľadom takéhoto nároku nejde o anatocizmus, neodôvodnené navyšovanie nárokov veriteľa ohľadne príslušenstva.

7.3. Na podporu dôvodov svojho odvolania žalobca poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov. V rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo 113/2018 zo dňa 30. 07. 2019 sa uvádza právny záver, podľa ktorého má veriteľ nárok na zmluvný úrok z úveru bez ohľadu na zosplatnenie dlhu a to aj popri nároku na úrok z omeškania, pričom tento nárok trvá až do úplného splatenia poskytnutých finančných prostriedkov dlžníkom.

7.4. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu zmeniť a žalobe vyhovieť.

8. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pretože súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal potrebné dôkazy.

10. Pokiaľ ide o zmluvný úrok, jeho vyčíslenie vyplýva z predpísaných anuitných splátok úveru. Z prehľadu úhrad splátok pripojených k žalobe je zrejmé, ako žalovaný uhradil splátky úveru do zosplatnenia a ako žalobca tú ktorú splátku započítal na istinu a na zmluvný úrok (č. I. 31, 32). Žalobca predložil vyčíslenie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, vyčíslených z dohodnutých splátok ku dňu zosplatnenia úveru (č. I. 33, 34). Zmluvný úrok aj úrok z omeškania, vyčíslený do zosplatnenia úveru vo

výške 72,08 EUR resp. 2,49 EUR okresný súd priznal, ale zmluvný úrok uplatnený percentom z istiny od zosplatnenia zamietol. Zamietnutie žaloby v časti zmluvných úrokov a úrokov z omeškania bolo odôvodnené tým, že dlžník, ktorý uzavrel úverovú zmluvu v postavení spotrebiteľa má po zosplatnení úveru povinnosť platiť úrok z omeškania, nie však už zmluvne dohodnuté úroky, pretože niet kogentnej úpravy, ktorá by dlžníkovi ukladala povinnosť platiť zmluvné úroky popri úroku z omeškania. Uvedené dôvody nie sú vecne správne.

11. Odvolací súd poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pri posudzovaní kolízie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení spotrebiteľského úveru, ktorou sa zaoberal napr. v rozhodnutí sp. zn. 5 Cdo 42/2020 z 16. júna 2020. V zmysle uvedeného rozhodnutia zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Neexistuje rozumný dôvod, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Po zosplatnení úveru zostáva nedotknutý záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Po vyhlásení predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

12. Pri posúdení nároku žalobcu na zmluvný úrok je rozhodujúce zohľadniť rozdiel v tom, či si veriteľ uplatňuje zmluvný úrok do zaplatenia istiny ku dňu konečnej splatnosti úveru, ako je to dohodnuté v úverovej zmluve, alebo až do skutočného zaplatenia istiny dlžníkom, ktorá má byť priznaná súdnym rozhodnutím. Iba v súvislosti s uplatnením úrokov až do skutočného zaplatenia istiny sa môže uplatniť záver o značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Najvyšší súd v tejto súvislosti vo vyššie uvedenom rozhodnutí konštatoval, že dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny, postavenie spotrebiteľa zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia neobmedzene zvyšovať. Takto stanovená cena a žalobný nárok nie je vyjadrený určito, jasne a zrozumiteľne.

13.1. Výška pohľadávky veriteľa pri riadnom plnení povinností dlžníka zodpovedá celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a táto je známa už pri vzniku úverovej zmluvy, pretože je obligatórnou zmluvnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. h) v spojení s § 11 ods. 1, písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. zák. o spotrebiteľských úveroch.

13.2. Súd je povinný posúdiť, či sa žalobný nárok opiera o skutkové tvrdenia, ktoré žalobca skutočne preukázal. Ak totiž veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by žalovaný dlžník zaplatil pri zmluvne dohodnutom riadnom plnení povinností, pričom skutkovým základom je práve spotrebiteľská úverová zmluva, potom nemá oporu v úverovej zmluve to, ak žalobca ako úverový veriteľ uplatňuje peňažný nárok, ktorý predstavuje zmluvný úrok, vyčíslený percentom z dlžnej úverovej istiny až do jej skutočného zaplatenia (na základe súdneho rozhodnutia). Výška jeho pohľadávky, pripadajúca na zmluvný úrok, je totiž známa už pri uzavretí zmluvy, pretože je daná ako celkový súčet súm, pripadajúcich na zmluvný úrok pri jednotlivých anuitných splátkach úveru, ktoré boli dohodnuté pri uzavretí zmluvy. V anuitnej splátke je zahrnutá istina poskytnutého úveru ako aj zmluvný úrok.

14.1. V posudzovanom prípade treba rozdeliť plnenia započítané na istinu, ktorou je suma poskytnutého úveru a na dohodnutý zmluvný úrok, prípadne úrok z omeškania. Veriteľ je povinný preukázať, na ktoré pohľadávky si započítal čiastkové plnenia dlžníka. Veriteľ má preukázať neuhradený zostatok istiny poskytnutého úveru a neuhradený zmluvný úrok, ktorý má možnosť žalovať tiež v konkrétnej peňažnej sume, ktorá zodpovedá zmluvnému úroku dohodnutému v zmluve ku dňu konečnej splatnosti úveru (ako súčasť anuitnej splátky).

14.2. Ak veriteľ po predčasnom zosplatnení úveru požaduje zmluvný úrok ako percento z istiny až do skutočného zaplatenia istiny, teda úročenie zmluvným úrokom má pokračovať aj po termíne konečnej splatnosti úveru, ktorý bol pôvodne v zmluvu dohodnutý, uplatňuje nárok, ktorý nemá oporu v dohodnutom zmluvnom vzťahu. Taký nárok je v neprospech spotrebiteľa, čo by bolo dôvodom na zamietnutie tejto časti žaloby.

14.3. Uvedené sa ale netýka úroku z omeškania, ktorý veriteľ uplatňuje zo sumy predstavujúcej všetky zročné splátky, vrátane tzv. kapitalizovaného zmluvného úroku, ktorý prirástol k istine so splatnosťou splátky, resp. zosplatnením celého úveru. V tejto časti okresný súd síce vystihol rozdiel medzi zmluvným úrokom a úrokom z omeškania, keď uviedol, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny, ale urobil nesprávny záver o tom, že v prípade spotrebiteľských vzťahov je v neprospech spotrebiteľa to, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny. Tomu protirečí skutočnosť, že tým istým rozhodnutím žalobcovi priznal istinu aj s úrokom z omeškania, v ktorej sú zahrnuté zosplatnené anuitné splátky úveru.

15. V ďalšom konaní okresný súd zohľadní dátum pôvodne, v zmluve dohodnutého termínu konečnej splatnosti úveru a žalobcovi môže priznať zmluvný úrok ktorý by mu patril iba do splatnosti úveru, dohodnutý v úverovej zmluve. Súd tiež musí zohľadniť, že v istine, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom okresného súdu (výrok I.), sú zahrnuté aj pôvodne dohodnuté anuitné splátky pripadajúce na poskytnutý úver a zmluvný úrok. Súd nemôže priznať zmluvný úrok vyčíslený percentom zo zmluvného úroku, ktorý bol vyčíslený k zosplatnenej istine. Z uvedeného vyplýva, že žalobca neunesie dôkazné bremeno ohľadne zmluvného úroku, ktorý je v žalobe vyjadrený percentom až do zaplatenia istiny. Okresný súd prihliadne na to, že aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží dohodnutý zmluvný úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Keďže dlžník je v omeškaní s peňažným dlhom, ktorý je pohľadávkou, nie jej príslušenstvom, žalobcovi prizná aj uplatnený na úrok z omeškania.

16. Odvolanie bolo čiastočne dôvodné a žalobou disponuje žalobca, pričom v odvolacom konaní zmena žaloby nie je možná (§ 371 CSP). Z toho dôvodu odvolací súd v napadnutej časti rozhodnutie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

17. Vo výroku, ktorým okresný súd žalobe vyhovel (výrok I.), zostáva rozsudok nedotknutý.

18. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP).

Je povinnosťou dovolateľa v dovolaní vysvetliť, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP).

Dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Nedostatky dovolania vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f) CSP.